

Den socialdemokratiske folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlemmer af Folketinget Jens Peter Verner og Poul Andersen som nye stedfortrædere for den resterende del af funktionsperioden i Lønningsrådet i stedet for Hans Peter Baadsgaard og Sonja Albrink, der ikke længere er medlemmer af Folketinget.

De pågældende er herefter valgt.

Samtykke til behandling

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Den sag, der er opført som punkt 1 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Man gik da til:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militær deltagelse i en international sikkerhedsstyrke i Afghanistan.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 1/8 2002. Første behandling 9/1 2002. Betænkning 10/1 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om ændring af indfødsretsloven og udlændingeloven. (Frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 12/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge Dahl-Sørensen (V):

Lovforslaget om frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig blev fremsat af den tidligere regering ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg må bede om ro i salen.

Værsgo.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Tak. Forfra:

Lovforslaget om frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig blev fremsat af den tidligere regering den 10. oktober sidste år, men bortfaldt på grund af valget. Forslaget, som vi nu behandler, er en uændret genfremsættelse.

Jeg glæder mig over forslaget fremsættelse. Efter mange år i Indfødsretsudvalget har jeg oplevet at se enkelte tilfælde af svig og det, der var endnu værre: havde disse personer først fået deres statsborgerskab, kunne det ikke fratages dem igen. Jeg tror, det er den eneste forbrydelse, som ikke straffes, men oven i købet kan betale sig, da man får lov til at beholde sit statsborgerskab, som man har fået ved svig. Dette er et brud på vores retsbevidsthed.

Dette forslag er, ud over at det giver mulighed for at fratage personer deres statsborgerskab, også præventivt. Ingen kan være i tvivl om, at opgiver man falsk navn, kan man komme i en situation, hvor man ved dom kan få frataget sit statsborgerskab. Får en person frakendt sit statsborgerskab ved dom, vil vedkommende ikke umiddelbart få opholdstilladelse her i landet, men må i givet fald generhverve sin opholdstilladelse på samme betingelser, som var gældende, da vedkommende erhvervede dansk indfødsret.

Dette forslag lukker et hul, og vi ser frem til en positiv behandling i udvalget.

Kl. 10.05

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Lovforslaget blev jo ganske rigtigt fremsat af den forrige regering, og Socialdemokratiet støtter selvfølgelig fortsat forslaget.

Det er vigtigt for befolkningens retsfølelse, at det, man erhverver sig ved svig og bedrag, også bliver taget fra én, når bedraget bliver opdaget. Det gælder, når man har tilranet sig materielle værdier ved svig, og det skal naturligvis også gælde, når man har fuppet sig til et statsborgerskab.

Vi har lyttet til høringssvarene, og vi mener, at lovforslaget har en rimelig og retfærdig udformning. Det er værd at hæfte sig ved, at det er domstolene, der i hvert enkelt tilfælde skal beslutte, om en frakendelse af indfødsretten skal finde sted. Det sikrer retssikkerheden for den, der bliver anklaget for at have fortiet, fordrejet eller løjet om de betingelser, han eller hun har fået indfødsret på.

Endvidere er det positivt, at der er plads til et vist skøn, når ganske særlige forhold kan gøre sig gældende, og det skal retten tage højde for. Det er også betryggende, at en frakendelse af dansk indfødsret ikke automatisk betyder udvisning af landet. Ofte kan den pågældende jo være berettiget til opholdstilladelse, og lovforslaget giver klart mulighed for, at man kan opnå det.

Sluttelig har vi i Socialdemokratiet hæftet os ved, at det er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionen at fradømme mennesker deres danske indfødsret, hvis de har fået den uretmæssigt, og at en fradømmelse ikke kommer til at få betydning for børn under 18 år. Vi imødeser trygt konsekvenserne af lovforslaget og glæder os over, at vi ikke i fremtiden skal stå magtesløse og slå magtesløst ud med hænderne, hvis vi får kendskab til mennesker, der har fået deres indfødsret ved hjælp af svig og bedrag.

Loven vil få tilbagevirkende kraft, og det har givet nogle bekymrede høringssvar. Til det vil vi i Socialdemokratiet sige: Hvad havde man egentlig regnet med? Svig er svig, og ethvert initiativ, der kan forhindre det og samtidig gavne den samlede integration, støtter vi.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om han betragter høringssvaret, hvor Dokumentations- og Rådgivningscentret mod Racediskrimination skriver, at det er ude af proportioner at fremkomme med et så vidtrækkende lovforslag på baggrund af et par konkrete sager, som noget, der ikke er problematisk.

Tillige skriver Nævnet for Etnisk Ligestilling, som er Indenrigsministeriets eget nævn, at unødvendig og uhensigtsmæssig mistænkeliggørelse af personer med anden etnisk baggrund, der retmæssigt har opnået statsborgerskab, kan forekomme ude af proportioner set i lyset af, at lovforslaget for de indviede er fremsat på baggrund af kun et par konkrete sager. Giver det ikke Socialdemokratiet grund til bekymring?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu ved jeg ikke, om det giver grund til bekymring, men det giver selvfølgelig grund til overvejelse; det gør høringssvar altid.

Det er klart, at når forslaget skal udvalgsbehandles, vil vi selvfølgelig nøje følge sagen og også lytte til de organisationer, som har kommentarer til det. Nu er der kommet nogle høringssvar, og generelt vil jeg sige, at det er ikke mange sager, vi taler om, men i de sager, hvor der er decideret er tale om påviselig svig, har vi sådan set ikke den store grund til bekymring.

Til spørgsmålet, om vi kan tale om proportionalitet i den sammenhæng, at det er få sager, og at det måske er voldsomt at lave en lovgivning af den årsag, vil jeg bare sige, at selv ganske få sager lægger tit også en hel befolkningsgruppe for had. Derfor er det vigtigt, at vi beskytter de mennesker, som kommer ganske retmæssigt til deres danske statsborgerskab ved ikke at begå svig, og dem beskytter vi rent faktisk ved at vedtage et lovforslag af denne karakter.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Så vil jeg gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen: Når hr. Lars Kramer Mikkelsen mener, det ikke fører til problemer eller vil skade ligestillingen, er det så ikke direkte i strid med Indenrigsministeriets eget nævn?

Det var jo Socialdemokratiets indenrigsminister, der sad på det tidspunkt, hvor det blev skrevet, at det er en unødvendig og uhensigtsmæssig mistænkeliggørelse af personer med an-

den etnisk baggrund. Hvordan passer det sammen med, at hr. Lars Kramer Mikkelsen mener, at det vil øge integrationen, at man mistænkeliggør? Er det en fortsættelse af Socialdemokratiets symbolpolitik?

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg tror, vi er enige om, at det er ganske få sager, der er tale om. Men det er også vigtigt at manifestere, at der skal være en forståelse i resten af samfundet med hensyn til, hvordan folk kan opnå statsborgerskab, og hvis man forsøger at fuppe sig til et statsborgerskab, skal det ikke være muligt i Danmark. Sådan vil jeg udtrykke det.

Derudover vil jeg selvfølgelig konstatere, at forslaget først blev fremsat af den socialdemokratiske justitsminister. Nu er det så fremsat af en ny – ikke justitsminister, jeg kan dårligt huske den nye ministers titel, og det beklager jeg, men jeg skal nok få lært den til næste gang – og det synes jeg er værd at notere sig. Men selvfølgelig vil vi sikre, at alt, der kan gavne integrationen samlet set, også bliver gjort.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg har noteret mig, at der i lovforslaget er et forslag om, at loven skal virke med tilbagevirkende kraft, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om det er en praksis, Socialdemokratiet også har tænkt sig at gennemføre på andre områder og i så fald hvilke. Samtidig vil jeg spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om denne praksis ikke er med til yderligere at mistænkeliggøre en gruppe mennesker, når at hr. Lars Kramer Mikkelsen indrømmer, at det er meget få tilfælde, hvor der har været tale om svig.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men svig er jo altså stadig svig og vil altid blive opdaget med tilbagevirkende kraft, så hvis vi sætter en lov i værk, og vi allerede nu ved, at der er nogle personer, som har fået deres danske statsborgerskab ved hjælp af svig, synes jeg og vi, at det er retsbeskyttende for resten af det danske samfund, at det bliver stoppet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så vil jeg gerne spørge, om hr. Lars Kramer Mikkelsen vil erkende, at det er almindelig dansk retspraksis, at en lov ikke vedtages med tilbagevirkende kraft, og om hvilken betydning lovforslaget vil få for den gruppe mennesker, der bliver mistænkeliggjort på baggrund af den tilbagevirkende kraft, der ligger i det.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er der ganske stor forskel på svig med hensyn til dansk statsborgerskab og eventuelt en fartbøde, og hvad det nu ellers kunne være; den er i øvrigt også med tilbagevirkende kraft, kan man sige.

Men jeg synes, det er underligt at sammenligne med retspraksis på en række andre områder. Det er efter min bedste overbevisning usammenligneligt, for her vil det jo altid virke med tilbagevirkende kraft. Det vil også fremover kunne virke underligt, at man måske år efter, at en person har opnået dansk statsborgerskab, begynder at grave i en sag, men vi synes, det er naturligt at sætte en grænse med vedtagelsen af lovforslaget og sige, at de sager, der nu dukker op, vil vi også forfølge.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Så vil jeg gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om han mener, at det at få en fartbøde er mindre problematisk end det at risikere at miste sit statsborgerskab.

Yderligere vil jeg gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om det ikke er sådan i normal dansk retspraksis, at man på det tidspunkt, forbrydelsen begås, skal vide, hvad konsekvenserne er af forbrydelsen. Dette lovforslag er et forslag med tilbagevirkende kraft, og det vil derfor ramme mennesker, som ikke vidste konsekvenserne af deres handling.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er politisk polemik selvfølgelig altid interessant, og selvfølgelig er lige præcis eksemplet med fartbøden ikke det allerbedste – det skal jeg skynde mig at erkende – og i øvrigt ikke sammenligneligt.

Men jeg vil godt sige, at det forekommer mig at være et forkert sted, man forsøger at beskytte nogle mennesker, som søger dansk statsborger-

skab. Man skal huske på, hvor længe folk skal leve i Danmark for at kunne søge dansk statsborgerskab, og at man ønsker at beskytte de ganske få – det erkender jeg – som opnår deres danske statsborgerskab ved hjælp af svig, inden jeg simpelt hen for noget nær en tåbelighed.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Efter besættelsen af Danmark var der heldigvis folk, som var meget imod, at man indførte straffe med tilbagevirkende kraft. Det var jo ikke, fordi de støttede dem, der havde været håndlangere for den nazistiske besættelsesmagt, men fordi de syntes, man måtte opretholde nogle retsprincipper, uanset hvem der var tale om.

I denne sag er der jo tale om en ganske lille gruppe mennesker, og det vil næppe have den store betydning, hvad enten vi vedtager det ene eller det andet. Derfor er det udelukkende et spørgsmål om principper, og derfor bliver hr. Lars Kramer Mikkelsen altså nødt til at forklare: Hvorfor har Socialdemokratiet lige præcis valgt dette emne til at insistere på, at man ikke opretholder den grundsætning, at folk kun kan straffes for noget, de ved, de kan straffes for på det tidspunkt, hvor den pågældende handling bliver begået?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

I denne sammenhæng taler vi ikke om mennesker, der er trådt ind over landets grænser som værende forfulgte, men om mennesker, som har boet i det danske samfund i 10-20 år, som søger dansk statsborgerskab og udmærket – udmærket – er klar over, hvordan det danske retssystem fungerer.

Vi synes, at med hensyn til retspraksis vil lovforslaget sikre, at den store del af vore indvandrere – den langt, langt overvejende del, langt over 99 pct. formentlig – ikke bliver lagt for had på grund af, at nogle ganske få mennesker går over stregen. Så lad være med at blande besættelsestiden og alle mulige andre ting ind i denne debat, for det fortjener den slet ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen vi er jo fra Enhedslisten enige i, at det kan være fuldstændig rigtigt at sige, at folk, der har fået statsborgerskab ved svig, skal kunne fratages det. Det er vi enige i, så det er jo slet ikke det,

diskussionen handler om. Det behøver den socialdemokratiske ordfører ikke gå op og gentage.

Det, der er spørgsmålet, er, om man skal indføre en lov med tilbagevirkende kraft. Det er den diskussion, der er interessant. Hvorfor nøjes man ikke med at gøre den fremadrettet? Hvorfor vil man have den del med, der handler om tilbagevirkende kraft, når man oven i købet selv erkender, at det er ganske, ganske få tilfælde, det handler om? Det må være symbolvirkningen.

Så spørger vi bare: På hvilke andre områder ønsker man at markere, at Socialdemokratiet går ind for lovgivning med tilbagevirkende kraft? Jeg synes, den socialdemokratiske ordfører skal svare, for det er sådan set et meget enkelt spørgsmål.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Tillad mig at begynde på dette sted med at udtrykke min glæde over det systemskifte, der fandt sted med valget den 20. november. Det var en forpint og ofte fortvivlet befolkning, der satte en ideologisk og politisk overklasse fra styret, og der ligger en dyb befrielse og også et håb i det.

Jeg fornemmer i hvert fald, at det menige Danmark tør begynde at løfte hovedet på ny og håbe på en bedre fremtid, hvor dets rolle ikke længere er at være fodskammel for overklassens politiske korrekthed. Jeg vil meget håbe, at vi herinde kan leve op til den tillid, som det danske folk har vist os ved dette historiske folketingsvalg.

Må jeg i forlængelse heraf udtale min glæde over det forslag til lov om ændring af indfødsretsloven, som ministeren forelægger i dag. Det er en begyndelse på at indfri valgkampens løfter til befolkningen, og det tager samtidig fat på et område, hvor forholdene i de seneste årtier har været mest forrygende.

Jeg ved af egen erfaring, hvor forstemmende – ja, hvor forfærdeligt – det har været at læse disse lovforslag, hvor Folketinget flere gange om året meddelte dansk indfødsret til tusinder af arabiske og afrikanske personer, om hvilke det gjaldt, at adskillige af dem ikke kunne tale dansk og var tilsvarende fremmede for dansk kultur og tradition. Forfærdeligt! Og ekstra forfærdeligt, fordi der var tale om en oprørende foragt for noget helt afgørende vedrørende det

danske folks eksistens. Forholdet er jo nemlig, at indfødsret eller statsborgerskab er et folks fornemste gave til fremmede, som derfor ikke må kastes i grams.

Kl. 10.20

Oprindelig var det den enevældige konge, der gav fremmede ret til at bosætte sig i landet og blive danske, og der lå heri en naturlig begrænsning af indvandring, eftersom det jo var kongens eget land, som han ikke ønskede fremmedgjort. Alligevel blev forholdene i slutningen af 1700-tallet sådan, at den første lov om indfødsret kom i 1776 i en situation, hvor statens embeder i vid udstrækning var besat af tyskere, men hvor loven med Ove Høegh-Guldbergs fornemme ord fastslog, at landets børn skal nyde landets brød.

Med grundloven af 1849 blev denne omsorg for indfødsretten skærpet, idet den oprindelige grundlovs § 54 fastslog, at ingen udlænding herefter kan erholde indfødsret uden ved lov. Hvad var meningen med denne praksis? Meningen var naturligvis at understrege, at indfødsretten er så afgørende og intimt forbundet med et folks mulighed for at bestå, at det skal være det folkevalgte Ting, der meddeler indfødsret efter en nøje granskning af ansøgernes forhold.

Dette blev yderligere understreget ved behandlingen af det første indfødsretslovforslag, hvor udvalgets formand, N.F.S. Grundtvig, den 22. marts 1850 forelagde en lov, der gav indfødsret til 10 fremmede: 6 skandinaver, 1 englænder og 3 tyskere, af hvilke nogle havde gjort tjeneste som danske soldater i Treårskrigen, og hvor det, som det hed, gjaldt for samtlige, at de havde været i Danmark i mange år, var gift med danskere, talte vort modersmål og havde erhvervet ejendom og agtelse.

Udvalgsformand Grundtvig udtalte også, hvor sørgeligt og uforsvarligt det ville være, hvis den danske Rigsdag af overdreven eller rettere misforstået gæstmildhed eller verdensborgerlighed eller kristenkærlighed, eller hvad man nu vil kalde det, man selv mener, vil glemme den nøgne og tørre sandhed, som alle tider forkynder, at ethvert folk, der ikke sætter den højeste pris på sin arveret og indfødsret til sit fædreland og på sit modersmål, giver nødvendigvis sit modersmål og sin hele dannelse i de fremmedes hænder og må tage skade for hjemgæld, når, som det altid hidtil er sket og ventelig altid vil ske, de fremmede opkaster sig til deres herre og behandler dem, omtrent som tyskerne behandler slaver.

Jeg citerer disse ord og skitserer denne udvikling, fordi det fortæller os, hvor afgørende det er, at Folketinget ikke omgås letsindigt med indfødsretten, og hvor katastrofalt det derfor har været, at man i mange år har kastet dansk statsborgerskab i grams til ca. 15.000 fremmede om året. Jeg er lige ved at kalde det for grundlovsbrud. Der er i hvert fald tale om en eklatant krænkelse af ånden bag og meningen med den nuværende grundlovs § 44. Nej, der må ikke gives indfødsret i sådanne mængder, at man ikke grundigt kan undersøge hvert enkelts forhold, og der skal stilles sådanne krav til ansøgere, at det godtgøres, at de er værdige til at blive danske statsborgere.

Ministerens lovforslag om svig i forbindelse med erhvervelse af dansk indfødsret er forhåbentlig begyndelsen til en sådan gennemgribende ændring af praksis, og vi tilsiger forslaget vores fulde støtte – netop som denne begyndelse til en revision af forholdene, der betyder, at Folketinget lever op til sin forpligtelse og sit ansvar.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Krarup, om han mener, at det, at ansøgerne har arabiske eller afrikanske navne, i sig selv er en problemstilling, som Dansk Folkeparti gerne vil gøre det til. Jeg vil meget gerne have uddybet, hvorvidt Dansk Folkeparti mener, at hvis folk har mellemstlige eller japanske eller andre fremmede navne, har Dansk Folkeparti tænkt sig at fremsætte noget om en differentiering efter efternavne eller efter, hvilke dele af verden ansøgerne kommer fra.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg må svare, at det er et karakteristisk, retorisk spørgsmål, som i virkeligheden er uden relevans.

Kl. 10.25

Ministeriet hedder Integrationsministeriet, og integrere betyder »smelte sammen med«; integer betyder hel på latin. Og det er klart, at skal der overhovedet være realitet i talen om integration, må forskellene ikke være for store. Det burde ikke være vanskeligt at forstå, at arabere og afrikanere er så fremmede for dansk kultur og tradition og sprog, at det vil være meget, meget vanskeligere for dem end for andre at kunne integreres i Danmark.

Det er underligt, at man i fuldt alvor på dette sted skal sige noget så elementært og selvfølgelig, som en forrykt abstrakt problemstilling gør til noget meningsløst. Det er klart, at arabere og afrikanere er så fremmede for dansk tradition og kultur, at de naturligvis er meget vanskelige at integrere, og naturligvis er landet forpligtet til at tage det med i overvejelserne.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må konstatere, at det er glædeligt, at jeg som læge har lært en lille smule lægelatin i sin tid.

Jeg vil meget gerne spørge hr. Søren Krarup endnu en gang: Vil Dansk Folkeparti i lovforslag eller andre forslag fremsætte konkrete tiltag, som differentierer ansøgerne efter oprindelsesland ved tildeling af statsborgerskab? Ellers er der jo ikke nogen mening i at stå heroppe og påpege nogle åbenlyse problemer, som hr. Søren Krarup mener eksisterer, og det er vel heller ikke det, vi skal bruge taletiden til. Men hvis der er nogle konkrete politiske tiltag på vej fra Dansk Folkeparti, hvor man vil gøre forskel på afrikanere og arabere i forhold til ansøgere fra resten af verden, vil jeg meget gerne høre om det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes da, det er rørende, at hr. Kamal Qureshi vil bekymre sig for, hvad vi skal diskutere. Det er jeg glad for at få at vide, for det var jeg åbenbart ikke helt klar over.

Nu diskuterer vi det spørgsmål, der er til behandling, altså indfødsret, og her er det klart, at selvfølgelig skal der differentieres. Jeg er ikke i stand til at bestemme politikken, men jeg vil sige, at det turde være indlysende, hvis der er den mindste realitet tilbage i landet, at selvfølgelig skal man sondre mellem kristne europæere og folk fra den tredje verden, som er ganske fremmede for dansk kultur. Det burde være en selvfølge, og man skal som sagt være mere eller mindre hjernevasket af en ren abstrakt tænkning, hvis man ikke er i stand til at se de forhold i øjnene.

Som sagt: Det er ikke noget konkret politisk, men jeg udtaler en mening, der er så selvfølgelig, at også hr. Kamal Qureshi burde kunne forstå den.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ifølge den danske grundlov er der religionsfrihed i Danmark. Det betyder, at alle folk uanset religion er velkomne i Danmark, at alle danske, alle som bor i Danmark har ret til at vælge den religion, de ønsker at tilhøre, og de har også ret til at vælge ikke at tilhøre nogen religion. Derfor er det klart, at man synes, det er nogle lidt underlige toner, der kommer fra hr. Søren Krarup i denne forbindelse.

Det, der især skurrer i mine ører, er, at der bliver sagt, at der er stor forskel på afrikaneres og araberes kultur sat over for den danske. Ja, men der er også stor forskel på asiater eller latinamerikaneres kultur i forhold til den danske, og der er også en meget stor forskel på den italienske kultur over for den danske. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal gøres til et så stort problem, for jeg mener, at for 200 år siden var forskellen mellem den danske og den tyske kultur lige så stor, som forskellen mellem den danske og den latinamerikanske kultur er i dag.

Man må undskylde, at jeg synes, der er racistiske undertoner, når man tager afrikanske og arabiske kulturer ud for sig selv, og hr. Søren Krarup lægger så stor vægt på, at han synes, det er forfærdeligt at være vidne til, at der hvert år tildeles statsborgerskab til et stort antal afrikanere og arabere; det er jo dét, hr. Søren Krarup siger. Men mener hr. Søren Krarup, at det kun er forfærdeligt at være vidne til tildeling af indfødsret til afrikanere og arabere, eller er det ligeledes et problem med asiater og latinamerikanere? Og hvordan er det med europæere? Er der forskel på kristne arabere og muslimske arabere, eller er det udelukkende et spørgsmål om hudfarve?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kamal Qureshi for den sidste korte bemærkning her.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg har bemærket, at hr. Søren Krarup selv var med til at godkende to muslimske medlemmer af Folketinget, og derfor vil jeg gerne høre, hvorfor det kan være, at hr. Søren Krarup mener, at man i det danske samfund, hvor sådan en som jeg også er til stede i landets lovgivende forsamling, skal differentiere mellem kristne og muslimske ansøgere. Er det noget, som Dansk Folkeparti helt konkret har tænkt sig at lave et lovfor-

slag om, eller har hr. Søren Krarup tænkt sig at bruge talerstolen til at prædike fra?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det var utrolig interessant at høre hr. Søren Krarups fremlæggelse, og i første omgang kunne jeg godt tænke mig at prøve at forstå lidt bedre, hvad det er, der bliver sagt.

Hr. Søren Krarup snakker om vigtigheden af at skelne mellem folk fra den kristne kulturkreds i Europa og så andre. Men da netop spørgsmålet om indfødsretten er en personlig vurdering, er det vel ikke nok, at man kommer fra den kristne kulturkreds i Europa. Så må man vel gå længere ind og prøve at se på, i hvilket omfang man har tilegnet sig værdierne i den kristne kulturkreds.

Eller sagt på en anden måde: Hvis vi ser på 1930'erne, mener hr. Søren Krarup så, at f.eks. nazister fra Tyskland, som jo bestemt kom fra den kristne kulturkreds, var egnede som statsborgere i Danmark, eller skal man også lave en politisk vurdering af den enkelte?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup, 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det glæder mig, at jeg har 2 minutter, for jeg vil sige, at magten til vrøvl skal man virkelig bruge tid på at få trævlet lidt op.

Jeg vil begynde med fru Theils tale om religionsfrihed: Jeg gør opmærksom på, at der er religionsfrihed i landet, men det ophæver ikke, at der ikke er religionslighed, hvilket indicerer, at Danmark faktisk er et kristent land, som det siges i vores grundlov. Og det er ikke en formalitet; det er en understregning af, hvem vi er her i landet.

Så vil jeg sammenfattende sige, at det, sagen jo drejer sig om med hensyn til indfødsret, er, at man skal kunne integreres, og det vil sige, at man skal kunne blive en del af det danske folk. Og det forudsætter faktisk et fællesskab, som er der i forvejen, for at det kan realiseres. Derfor er det klart, at kristne europæere selvfølgelig langt bedre er i stand til at integreres i Danmark end muslimske arabere eller afrikanere.

Jeg synes stadig væk, at vi befinder os på selvfølgelighedernes plan, og jeg vil sige, at det er et vidnesbyrd om, hvor hildet man er i dog-

matiske og abstrakte meningsløsheder, når det overhovedet er nødvendigt at sige den slags.

Der er tale om, at vi skal give indfødsret til dem, der fortjener det, dem, der har mulighed for at blive danske og viser vilje til det. Det glæder mig, at hr. Kamal Qureshi har vist det. Han har tilmed spillet i Fremad Amager, ved jeg, og det er i høj grad et hæderstegn. Det er ensbetydende med, at der dér er en vilje til at blive dansk, som man må respektere, og det har jo altså også ført til, at han er blevet dansk statsborger og medlem af Folketinget, hvilket også er helt i orden, når han skriver under på den grundlov, der netop understreger, at dette er det danske Folketing og ikke en abstrakt international arena, hvor alle er fuldstændig ens. Vi er danske i dette land, og det betyder, at der er en ganske bestemt forudsætning, som vi taler under.

Så vil jeg lige sige, at det er klart, at selvfølgelig skal hr. Søren Søndergaard ind på 1930'erne. Gamle kommunister har altid et sådant kærlighedsforhold til 1930'erne. Jeg ved ikke hvorfor, for var de gået til Moskva, havde de kunnet finde en type, der svarede ganske til Hitler, og jeg ved ikke af, at der dengang var tale om, at man fra kommunisternes side eller i dag fra Enhedslistens side...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De 2 minutter er udløbet.

Søren Krarup (DF):

...ville sige, at gamle kommunister ikke skulle have haft statsborgerskab.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Theil hedder fru Pernille Rosenkrantz-Theil, fordi der er bindestreg.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Når vi nu har fået en ægte mullah i Folketinget – det har vi dog ikke set før, men det er selvfølgelig interessant at se, hvad der er Dansk Folkepartis sande ansigt; det har vi til gengæld beskyldt dem for længe og er altid blevet afvist, nu beviser de det selv – så lad mig dog lige sige, at den bagtalelse af kristendommen, vi her er ude for, er – ja, man kan ikke som kristen blive krænk, for i betragtning af at Vorherre blev korsfæstet, så kan vi andre vel ikke pibe, fordi vi får en splint i fingeren.

Kl. 10.35

Men jeg synes dog lige, at jeg vil citere en af hans fremmeste apostle, Paulus, der sagde, at her er ikke forskel på jøder og grækere, træl og fri, mand og kvinde, thi alle er vi ét i Kristus. Og det er altså ikke en abstrakt banalitet. Det er den inkarnerede Herres ord til alle mullaher, der kommer og vil trække skel imellem mennesker og mener, at nogle er mere værdige til sandheden end andre.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

En gang ved lejlighed skal jeg fortælle hr. Søren Krarup om mit forhold til stalinisme og gammelkommunisme, men det synes jeg ikke vi skal bruge Folketingets talerstol til, medmindre hr. Søren Krarup insisterer, for så vil jeg selvfølgelig meget gerne gøre det.

Jeg prøvede at spørge ind til det, at hr. Søren Krarup brugte og insisterede på, at man måtte skelne mellem folk fra den kristne kulturkreds i Europa og så andre. Men man kan jo have – og det behøver ikke at være 1930'erne – en nynazist fra Tyskland i dag, og så kan man have en kristen demokrat fra Korea eller en kristen demokrat fra Sri Lanka.

Når man begynder at blande, hvilken kulturkreds man kommer fra, ind i det, så spørger jeg bare hr. Søren Krarup: Vil hr. Søren Krarup ikke til hver en tid foretrække en kristen demokrat fra Korea frem for en tysk nazist, selv om den sidste kommer fra den kristne kulturkreds?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup, 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

For at begynde med det sidste vil jeg sige, at nazismen var antikristendom og som bekendt ville udrydde kristendommen, så enhver tale om, at nazismen repræsenterer den kristne kulturkreds, er nonsens. Det vil jeg ikke bruge mere tid på.

Derimod vil jeg gerne manuducere min tidligere veninde fra studenterkredsen i København, fru Margrete Auken, i, hvad kristendom er. Må jeg sige, at jeg synes, jeg finder det tankevækkende og et udtryk for hendes teologiske vakkundighed, at hun kalder en evangelisk-luthersk præst en mullah. Mere forvirret kan man vist ikke blive. Men det kommer ikke bag på mig, at fru Margrete Auken gør det.

Når fru Margrete Auken taler om, at jeg bagtaler kristendommen, anfører hun Paulus' kendte ord om, at vi alle er ét i Kristus. Kære elskværdige fru Margrete Auken: Ét i Kristus er ensbetydende med, at det ikke er en almindelig verdslig, politisk, social enhed. Og det er lige præcis det, de teologiske sværmeri altid har begået, for de har nemlig sat lighedstegn mellem den kristne lighed i Kristus og almindelig social og politisk lighed, og derudaf kommer alle, ja, jeg er lige ved at sige alle verdenshistoriske ulykker. Det er den historiske baggrund for bl.a. marxismen. Marxismens teoretiske lighedstale bygger på sværmeriets dyrkelse af den misforståelse af kristendommen.

Jeg ser, at fru Margrete Auken er på vej ud. Jeg kan godt forstå det, for der er ikke meget at svare for hende.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne bede om, at vi går tilbage til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Når hr. Søren Krarup siger, at nazismen eller nazister er antikrist, hvorfor er det så et selvstændigt kriterium, at man skal skelne mellem folk fra den kristne kulturkreds i Europa og andre, da der jo deri må ligge, at der er mange fra den kristne kulturkreds i Europa, som åbenbart er antikrist?

Hvorfor skelner hr. Søren Krarup ikke mellem folk, som har nogle bestemte værdier, hvad enten de har den ene eller anden hudfarve, hvad enten de kommer fra det ene eller andet land, og så folk, der ikke har de værdier?

Hvorfor ønsker hr. Søren Krarup præcis, at skellet skal gå mellem folk fra den kristne kulturkreds i Europa og andre, selv om mange af disse folk altså ikke deler de værdier, som hr. Søren Krarup mener de skal dele for at blive en del af det danske samfund?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup, 1 minut. Derefter agter jeg at fortsætte ordførrækken.

(Kort bemærkning)

Søren Krarup (DF):

Jeg fornemmer i hr. Søren Søndergaards spørgsmål faktisk en reel og saglig interesse, og jeg vil svare sagligt.

KL 10.40

Det er da klart, at når vi skal give indfødsret, spiller det en stor rolle, om det er kristne asiater f.eks. Jeg synes, en kristen asiat har langt større mulighed for at blive integreret i Danmark end en muslimsk asiat, selvfølgelig.

Jeg vil da også sige, at en nazistisk tysker er så væsensfremmed for dansk kultur, der bygger på kristendommen, at det naturligvis er noget, som man i et indfødsretsudvalg må tage i betragtning, når man skal vurdere ansøgningen. Det er klart.

Else Theill Sørensen (KF):

Det kunne jo være fristende at gå ind i den debat, der nu er kommet helt andre steder hen, men med så prosaiske fag som matematik, fysik og kemi tror jeg, at jeg vil holde mig fra de højere teologiske diskussioner og gå over til lovforslaget.

Sigtet med lovforslaget er at gøre det muligt ved dom og under bestemte betingelser at frakende en person dennes danske indfødsret, hvis indfødsretten er erhvervet ved svig, og hvis den udviste svig har været bestemmende for tildelingen af indfødsretten.

Jeg tror ikke, at nogen forventer, at det bliver en lov, der vil blive taget i anvendelse særlig tit, men jeg er sikker på, at den vil have stor betydning ved at give mulighed for at fratage en person et privilegium, som han eller hun har svindlet sig til.

Så vil jeg godt sige i relation til noget af den tidligere debat, at jeg finder netop ikke, at det er mistænkeliggørelse af en stor gruppe, for mig er det fuldstændig omvendt. Hvis det danske samfund er vidende om, at en person har svindlet sig til sin indfødsret, uden at samfundet griber ind, ville det gå ud over befolkningens holdning til alle de mange retskafne nye danskere, og det er da heldigvis langt, langt de fleste. Det ville være krænkende for retsbevidstheden og gå ud over de forkerte, hvis bevidst svigagtige forhold skulle belønnes.

Det Konservative Folkeparti er meget glad for, at forslaget er fremsat, og vi kan tilslutte os.

Kamal Qureshi (SF):

Det er meget moderne med historier fra den virkelige verden, så lad mig benytte mig af muligheden for, her fra Folketingets talerstol, at fortælle historien om en dansker og hans søn. Jeg vil gerne fortælle historien om Hamid og hans

søn. Det er en lille historie om en mand, som var en stolt dansk statsborger.

Hamid fik sit statsborgerskab efter mange års ophold i Danmark. Han havde stor respekt for det danske demokrati og fortalte stolt sine venner i sit oprindelige hjemland, hvordan selv almindelige borgere i Danmark kunne henvende sig til og tale med folketingsmedlemmer, som var de almindelige mennesker, og i Danmark behøvede man ikke engang at betale politikerne for at få dem til at lytte.

Hamid fortalte stolt sin søn om det fantastiske danske folkestyre, som også sønnen i kraft af faderen var blevet statsborger i.

Hver gang Hamid skulle stemme ved valgene til Folketinget, hejste han stolt Dannebrog op i flagstangen, for, som han sagde, et demokrati er denne dag beviset på, at det er folket, der bestemmer – i modsætning til det diktatur, som Hamid oprindeligt kom fra.

Hvis der var nogen, som sagde til ham, at han jo bare var en andenrangsborger, som Dansk Folkeparti og ligesindede ville smide ud den dag, de kom til magten, viftede han stolt med sit pas og sagde: Mine rettigheder som dansk statsborger har jeg erhvervet mig efter grundig vurdering fra det danske folkestyres øverste ledelse, nemlig Folketingets, side. Det kan man ikke tage fra mig. Jeg er en lige så god borger med de samme rettigheder og pligter som enhver anden dansker.

Den samme store respekt for demokratiet og det danske folkestyre voksede hans søn op med i sikker forvisning om, at alle danske statsborgere er lige for loven med samme rettigheder og pligter, og i sikker forvisning om, at hans rettigheder som dansk statsborger kunne man ikke bare tage fra ham.

Han følte som dansker pligt til at engagere sig i demokratiet og folkestyret, og akkurat som hans fader før ham blev også han ved med at tro på, at som dansk statsborger var vi alle lige, og de rettigheder og pligter, som man fik efter grundig vurdering af mange instanser og til sidst af selveste Folketinget, kunne man ikke miste, fordi de politiske vinde blæste en stiv kuling. Så vidt jeg ved, lever han videre i denne tro den dag i dag.

KL 10.45

Jeg er ked af, at denne regering har valgt at fortsætte den socialdemokratiske symbolpolitik, hvor man mistænkeliggør en hel generation af nye danskere for at vise, at man kan tage statsborgerskabet fra de meget få, som snyder.

Det ville have klædt den liberale minister i et moderne samfund at servere løsninger baseret på et moderne menneskesyn frem for den mistænkeliggørelse af hårdtarbejdende nye danskere, som gør en kæmpe indsats for at yde til deres nye hjemland.

Der er en lektie, vi i SF har lært af valgresultatet: Hvis man er omgivet af hajer, er løsningen ikke at smide de svage passagerer ud til hajerne og håbe på, at de så svømmer væk, for det gør de ikke, og der kommer bare flere til.

SF vil ikke være med til at inddele befolkningen i A- og B-mennesker, hvor alle de nye danskere skal have et sværd hængende over hovedet med trussel om at få frataget deres rettigheder resten af deres liv. Det er en mistænkeliggørelse af en hel gruppe nye danskere, som er helt ude af proportion med de få konkrete tilfælde, som dette lovforslag skulle modvirke.

SF vil ikke alene tage kraftig afstand fra denne tankegang, men vil politisk modarbejde den med næb og kløer, og SF vil i nær fremtid præsentere egne forslag, som i meget høj grad vil forebygge misbrug, proformaægteskaber og tvangsægteskaber, og som med kirurgisk præcision vil ramme mennesker, som misbruger og overtræder vores samfunds grundrettigheder – uden mistænkeliggørelse af de nye danskere og uden den spredde hagseffekt, som tidligere forslag fra den socialdemokratiske regering havde, og som det her forslag har.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lade hr. Kamal Qureshis mistænkeliggørelser ligge. Jeg synes, det er på et så lavt niveau, at jeg ikke tror, at han selv tager det alvorligt, men jeg vil stille et sagligt, historisk spørgsmål.

Det er tydeligt, at hr. Qureshi mener, at det at tildele et dansk statsborgerskab hænger sammen med sans for demokrati. Det vil sige, at han sætter det at være dansk lig med det at være demokrat eller, som han siger, et moderne menneskesyn byggende på demokratiet. Da vil jeg spørge, om han ikke er enig med mig i følgende historiske parallel:

Det var jo sådan, at kolonimagterne, bl.a. Storbritannien, vandt deres magt over kolonierne i kraft af en ideologi, de kaldte civilisationen. Hvis man læser bl.a. Rudyard Kiplings i øvrigt fremragende digt »The White Man's Burden«, vil man se, at det er civilisationen, man henholder sig til, når man sætter sig på de indfødte folk

og fratager dem deres kultur, deres traditioner og deres skikke.

Jeg vil spørge hr. Kamal Qureshi: Kan han ikke se, at når man i dag med det såkaldte moderne menneskesyn, der gør demokratiet til meningen med det at være dansk, bruger demokratiet som begrundelse for indfødsret, så handler man fuldstændig som englænderne over for f.eks. inderne, for man møder op med en ideologi, som fratager det danske folk dets ret til at beskytte sig selv og leve på egne vilkår?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ud over at jeg synes, og det sagde jeg i min ordførerrunde, at det her forslag er fornuft – det er det bl.a., fordi der er en socialdemokrat, der tidligere har fremsat det – vil jeg sige, at der ikke er nogen speciel grund til, at jeg skal slås med SF om det her.

Men jeg må sige, at når Socialdemokratiet får én med kosterkaftet på grund af det her forslag, det, at vi ønsker at stoppe et misbrug, så fatter jeg simpelt hen ikke, hvad SF og hr. Kamal Qureshi er ude i forhold til at ville mistænkeliggøre os. Tværtimod vil jeg sige, at hvis vi ikke, når det bliver opdaget, stopper et hul, som betyder, at der begås svig i forhold til dansk statsborgerskab, mistænkeliggør vi samtlige mennesker, som søger dansk statsborgerskab. Det er det, vi vil forsøge at hindre.

Det her er efter min bedste overbevisning et integrationspolitisk tiltag, som gavner danske indvandrere og ikke det modsatte.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg synes, det var en spændende beretning, som hr. Kamal Qureshi kom med om Hamid og hans liv i Danmark. Der er mange indvandrere, der bliver til danskere, som lever sådan. Dem har vi stor respekt for. Hamid lever i et samfund, som han er glad for, fordi det er folket, der bestemmer. Han tror på, at ingen bare kan tage det privilegium, det statsborgerskab, fra ham.

Kl. 10.50

Jeg tror, at hr. Kamal Qureshi brugte ordvalget at have et sværd hængende over hovedet om alle de mange, der har fået dansk statsborgerskab. Nej, Hamid og hans mange ligesindede nye danskere har ikke noget sværd hængende over hovedet. Det ved de også godt, for de har naturligvis ikke fået deres statsborgerskab ved svig.

Enten har hr. Kamal Qureshi ikke læst forslaget sådan helt rigtigt, eller også har han læst det med helt andre briller, end jeg i hvert fald har.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Kamal Qureshi, 2 minutter på grund af 3 spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Lad mig starte med det sidste spørgsmål fra fru Theill Sørensen. Hvis jeg har læst det her forkert, er der i hvert fald mange organisationer, som har haft høringsret, som også har læst det forkert. De mener, at forslaget er dybt betænkeligt og mener, at forslaget strider mod de menneskeretlige principper. Det er sådan Det Danske Center for Menneskerettigheder ser det.

Jeg er godt klar over, at den siddende regering mener, at det bare er smagsdommere, som skal afskaffes, men det siger de rent faktisk, og jeg mener nu, at Det Danske Center for Menneskerettigheder og lignende organisationer er nogle kompetente organer.

Så vil jeg gerne vende tilbage til Dansk Folkeparti og hr. Søren Krarup. Jeg bruger ikke taletiden her fra denne talerstol, medmindre jeg mener det, jeg siger, alvorligt. Man kan godt være uenig med mig, men jeg synes i hvert fald, at man skal tage det alvorligt, at det er SF's holdning.

Jeg vil til enhver tid sige, at menneskerettigheder gælder alle. Det gælder også den afrikaner, der får undertrykt sine menneskerettigheder, og det gælder også de danskere, som Dansk Folkeparti gerne vil undertrykke menneskerettigheder for, fordi de har en anden etnisk baggrund.

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiet: SF er ikke Socialdemokratiets støtteparti længere. Det betyder også, at i de situationer, hvor SF er uenig med Socialdemokratiets vurdering af lovforslagene, eller at i de situationer, hvor vi mener, at Socialdemokratiet skyder med spredeshagl, vil SF have retten til at sige fra.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lige sige til den tale om menneskerettigheder, at hvor man forstår demokratiet som bygget på menneskerettigheder, forfalsker man også demokratiet og skaber demokratisme. Som bekendt er demokratiet som Englands styreform

ikke bygget på menneskerettigheder, men på loven.

Så vil jeg stille et spørgsmål til integrationsministeren, for jeg har ladet mig fortælle, og jeg kunne umuligt tro, at det er rigtigt, at ikke blot vil der blive fremsat et nyt indfødsretforslag, som blev udsat på grund af folketingsvalget, men der vil også inden sommerferien komme to forslag, hvorved man lukker op for ca. 20.000 fremmede her i landet.

Jeg beder integrationsministeren om på regeringens vegne sige, at det er ikke sandt, for det vil jo i så fald ikke blot være en kastet handske, en krigserklæring til Dansk Folkeparti, men også til det danske folk, der har indsat regeringen i tillid til, at der nu sker en ændring af den katastrofale indvandrepolitik.

Elisabeth Arnold (RV):

Dansk indfødsret tildeles, som de fleste her i salen ved, efter en ansøgning, hvor man beskriver, hvor man kommer fra, hvor længe man har boet i landet, og man skal aflægge en sprogp prøve. Der er nogle ganske bestemte retningslinjer, der skal følges, når man søger om dansk statsborgerskab. Der står på blanketten, når man søger dansk statsborgerskab, at de oplysninger, man giver, opgiver man på tro og love, og man skriver under på, at oplysningerne er rigtige.

Hvis oplysningerne, som er afgivet med den erklæring, bevidst er urigtige og derved har været afgørende for, at personen fik dansk statsborgerskab på et urigtigt grundlag, er det noget, som den ansøger, der søger dansk statsborgerskab, på forhånd er klar over. Derfor finder vi det i orden, at personer, som har opgivet urigtige oplysninger ved ansøgningen, efter behandling ved domstolene kan miste den indfødsret, som de har fået tildelt ved lov.

Det er meget vigtigt for os, at de relevante internationale konventioner er overholdt. Og det er præcis det, der er tilfældet her. Europarådskonventionen om statsborgerskab hjemler mulighed for den påtænkte stramning af indfødsret, nemlig at man kan fratage indfødsret, hvis den er opnået ved svig.

Vi forestiller os ikke, at denne bestemmelse vil blive anvendt i ret mange tilfælde, hvis overhovedet nogen, men vi finder, det er rimeligt, at vi giver de danske myndigheder hjemlen til at kunne udnytte den bestemmelse, der allerede står i europarådskonventionen, nemlig at statsborgerskab opnået ved svigagtige oplysninger kan fortabes.

Når vi er positive over for lovforslaget, hænger det også sammen med, at børn, hvis forældre har mistet indfødsret, ikke ved samme lejlighed mister deres. Det vil sige, at uskyldige børn ikke skal kunne dømmes på deres forældres gerninger.

KL 10.55

Vi vil i øvrigt udnytte udvalgsbehandlingen til at afklare synspunkterne vedrørende blanketternes udformning osv. Vi forestiller os, at det her er et forslag, der skal kunne rette op på de enkelte eksempler, vi er stødt på i indfødsretsbehandlingerne, i nogle af de mange sager, vi gennemgår, og at det vil kunne skabe den fornødne hjemmel til at gennemføre konventionens pligt.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om det ikke giver Det Radikale Venstre grund til bekymring, når Dokumentations- & rådgivningscentret om racediskrimination mener, at lovforslaget er ude af proportioner i forhold til de få konkrete sager, der ligger, når Nævnet for Etnisk Ligestilling skriver, at det er en unødvendig og uhensigtsmæssig mistænkeliggørelse af personer med anden etnisk baggrund, som retmæssigt har opnået statsborgerskab, og at det kan forekomme uproportionalt set i lyset af, at lovforslaget er foranlediget af et par konkrete sager.

Jeg vil også gerne spørge, om Det Radikale Venstre ikke har grund til bekymring, når Dansk Flygtningehjælp skriver, at Flygtningehjælpen samtidig finder, at lovforslaget er for vidtgående.

Er det alle sammen nogen organisationer, som er ligegyldige for Det Radikale Venstre?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til det sidste spørgsmål kan jeg sige: Nej, De Radikale anser de pågældende organisationer for at være lødige, grundige, seriøse organisationer, som kender deres stofområde, men jeg må også som politiker forbeholde mig ret til i visse detaljer at være uenig med dem.

Når f.eks. et af svarene går på, at det her forslag er ude af proportioner, må jeg dertil sige, at jeg anser det for at være et forholdsvis beskedent forslag. Jeg regner ikke med, det får nogen som helst anvendelse, måske i forbindelse med et tilfældighedsfund, hvis man i øvrigt har folk, som har begået et eller andet kriminelt, og så op-

dager, at de også har løjet sig til dansk statsborgerskab – noget i den stil.

Jeg kan ikke forestille mig med den meget, meget spareivrige regering, vi netop har fået, vil sætte en taskforce i gang for at gennemtrawle alle de hundredtusindvis af statsborgerskabsansøgninger, der har været i de sidste mange, mange år, for at finde ud af, om der deriblandt kunne være én, som kunne tænkes at have afgivet en urigtig oplysning.

Jeg forestiller mig, at det her forslag er et meget beskedent, sjældent anvendt forslag. Det er ikke ude af proportioner, for problemet er ikke stort.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I Enhedslisten er vi ikke tilhængere af svindel og humbug. Det gælder, når selskabstømmere snyder og bedrager, og det gælder, når plattenslagere bedrager almindelige mennesker. Det gælder også, hvis nogle søger dansk indfødsret på baggrund af bevidst urigtige oplysninger.

Sagen er den, at når der er tale om svig i nogle enkelte konkrete tilfælde, kaster det en belastende skygge hen over de mennesker, som fuldt berettiget og helt efter bogen søger om dansk statsborgerskab. Derefter er vi altså positivt indstillet over for hovedsigtet i dette forslag, men der er nogle afgørende knaster i forslaget.

En af knasterne er, som vi har talt om tidligere i dag, og som vi kan se i høringssvarene fra bl.a. Statsadvokaten og Det Danske Center for Menneskerettigheder og andre af de høringsberettede, at bestemmelserne vil have tilbagevirkende kraft for inddragelse af opnået statsborgerskab. Det synes vi i Enhedslisten er meget problematisk.

Efter vores opfattelse er der megen fornuft i at få skabt klare og tydelige regler på det her område, men det er efter vores mening retspolitisk dybt problematisk, at der indføres lovgivning, der virker bagud. Også det punkt er Det Danske Center for Menneskerettigheder enig med Enhedslisten i. Lovgivningen skal være klar, og borgerne skal kunne indrette sig efter den. Der har åbenbart været ganske få tilfælde, hvor det på dette område har været uklart, hvad loven betyder, og det er godt at få afklaret og præciseret.

Selvfølgelig skal der være en sanktion, såfremt borgere i dette land snyder og bedrager. Men indføres der en lovgivning med bagudvirkende kraft i denne sag, hvad kommer det så til at betyde for andre sager? Og hvor langt tilbage

skal den eventuelle grænse trækkes? Det er ikke specificeret i lovforslaget.

En anden ting, som Enhedslisten vil få forsøge at få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet, er, hvilket statsborgerskab vedkommende skal have, såfremt det danske statsborgerskab bliver frakendt. Det er jo sådan, at vi har internationale forpligtelser over for statsløse, og derfor vil Enhedslisten i udvalget forsøge at finde ud af, hvad konsekvensen vil være for folk, der får frakendt det danske statsborgerskab og dermed er statsløse.

Enhedslisten vil efter udvalgsarbejdet forhåbentlig afklare, hvilken stilling vi vil tage til dette forslag.

Kl. 11.00

Bodil Kornbek (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi da enige i intentionerne bag regeringens forslag, L 33. Det er selvfølgelig stødende, hvis dansk indfødsret kan erhverves ved svig, og det er da også stødende, hvis lovgivningen ikke indeholder klare regler om håndteringen heraf.

Så vi er trykke ved, at sager om frakendelse af indfødsret vil skulle påkendes ved domstolene, og at sådanne sager skal føres i straffeprocessuelle rammer med de sikkerhedsgarantier, der følger deraf. Vi finder, at retsfølgen af et sådant udvist svig, nemlig frakendelsen af indfødsretten, er proportional, idet den pågældende jo frakendes en retsstilling, som han eller hun dybest set ikke har været berettiget til at opnå.

Hvad vi derimod er utrykke ved, er, at loven får tilbagevirkende gyldighed. I Kristeligt Folkeparti mener vi, at love, der på den ene eller anden måde kan virke bebyrdende for borgerne, ikke bør tillægges tilbagevirkende gyldighed. Vi anser princippet som værende en hjørnesteen i et retssamfund.

Det er således formålsløst, at vi i dag indretter vore handlinger efter, hvad man ifølge lovgivning må og ikke må, hvis Folketinget om 10 år kan vedtage en lov, der ændrer, hvad man måtte i dag, og derefter straffer eller på anden måde bebyrder os.

Princippet er da også lovfæstet flere steder, men kun hvad angår deciderede strafferegler. Således udelukker straffelovens § 3, at en eventuel tilbagevirkning medfører skærpelse af straffen i forhold til, hvad der gjaldt på tidspunktet for udøvelsen af den strafbare adfærd.

På linje hermed forbyder den europæiske menneskerettighedskonvention love med tilba-

gevirkende gyldighed, når disse medfører kriminalisering eller strafskærpelse.

L 33 er imidlertid ikke omfattet af disse regler, idet man ikke anser frakendelse af indfødsret for en straf. Der er altså som sådan ikke noget juridisk ukorrekt ved at tillægge forslaget tilbagevirkende gyldighed. Men man kan i stedet, synes vi, tale om noget retspolitisk dybt betænkeligt.

I bemærkningerne til forslaget anfører regeringen som et argument, der skal legitimere tilbagevirkende gyldighed, at frakendelse af dansk indfødsret ikke er en strafferetlig sanktion, men snarere kan sammenlignes med annullation af en begunstigende forvaltningsafgørelse.

I Kristeligt Folkeparti deler vi synspunktet, at der formelt set ikke er tale om en strafferetlig sanktion, men ligegyldigt hvilken betegnelse man giver frakendelse af indfødsret, er det uomtvisteligt, at frakendelsen er bebyrdende for dem, den rammer, og så bebyrdende love bør man af retspolitiske grunde ikke tillægge tilbagevirkende gyldighed.

Selv om vi altså er enige i det overordnede formål med lovforslaget, er vi utrykke ved den tilbagevirkende gyldighed. Berettigelsen af dette element ser vi imidlertid frem til at drøfte under den videre behandling af forslaget.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Danmark skal naturligvis ikke være et samfund, hvor man kan snyde sig til noget. Det skal gælde danskere, og det skal gælde udlændinge i Danmark. Man skal vide, at hvis man snyder, får det konsekvenser, når det bliver opdaget, og for dem, der allerede har snydt sig til noget, skal det naturligvis få konsekvenser.

I dette tilfælde er der ikke tale om, at de pågældende straffes, der er ikke tale om, at der skal gøres bod, der er ikke tale om, at man mister det, som man i den mellemliggende periode har opnået i kraft af statsborgerskabet; der er alene tale om, at fra det øjeblik, hvor det opdaget, at man har haft status som dansk statsborger på uberettiget grundlag, falder denne status væk.

Kl. 11.05

Det kan ganske rigtigt, som det lige er sagt, sammenlignes med annullation af en begunstigende forvaltningsafgørelse, som er opnået ved svig. En person, som uretmæssigt har fået indfødsret ved svig, har ikke nogen berettiget for-

ventning om at kunne køre videre med denne status.

Jeg vil også gerne understrege, at det ikke strider mod vore internationale forpligtelser, at lovforslaget tillægges tilbagevirkende gyldighed. Det ville kun være tilfældet, hvis det drejede sig om en strafferetlig sanktion, og det gør det som sagt ikke.

Vores internationale forpligtelser sætter visse grænser for, hvordan og under hvilke omstændigheder statsborgerskab kan fratages. Det drejer sig om FN-konventionen fra 1961 om begrænsning af statsløshed, som Danmark ratificerede i 1977, og europarådskonventionen fra 1997 om statsborgerret, som vi snart forventer at ratificere.

Til beroligelse for hr. Søren Krarup vil jeg gerne sige, at dansk tilslutning naturligvis som altid forudsætter, at det er danskernes stat, Danmark, som træffer beslutning om det – ganske frivilligt og i overensstemmelse med de spilleregler, der gælder i vore nedarvede, demokratiske institutioner.

Hvis vi ville frakende statsborgerskab på baggrund af kriminelle handlinger, ville der være problemer, men her er der altså tale om, at man har opnået en status på falsk grundlag, og det er denne status, som så ophører.

Jeg kan ikke forstå SF's ordfører, hr. Kamal Qureshi, når han taler om mistænkeliggørelse. Jeg synes, det ord er helt misvisende. Man mistænkeliggør da ikke borgerne ved at have en straffelov. Man betrygger det demokratiske samfund ved at have en straffelov. Man mistænkeliggør ikke det massive flertal af lovlydige borgere ved at sætte ind mod dem, der snyder; det gør man jo for de lovlydige borgeres skyld. Jeg forstår slet ikke denne tale.

Anledningen til forslaget er naturligvis et par konkrete sager, som jeg ikke kan omtale her, men nogle af de tilstedeværende ved, at den tidligere justitsminister har orienteret Indfødsretsudvalget om disse sager.

Hvad angår hr. Kamal Qureshis tale om hajer, vil jeg sige: Det billede har han måske brugt i valgkampen eller skriver i artikler. Jeg synes, det er et meget uheldigt billede, som ikke bidrager til den stille og rolige debat, vi skal have om disse ting, som vedrører borgerne og loven.

Til slut vil jeg bekræfte over for hr. Søren Krarup, at ikke blot vil regeringen opfylde de konventioner, vi selv gennem vore nedarvede, demokratiske institutioner har tilsluttet os ganske frivilligt her i landet, regeringen vil også over-

holde de udtrykkelige aftaler, som vi – regeringens partier – ganske frivilligt har indgået med andre partier. Det er vigtigt for en regering i et mangepartisystem, at andre partier også overholder deres aftaler. Jeg kan berolige med, at i det foreliggende tilfælde udløber aftalerne den 1. juli, så problemet er til at overskue.

Til slut vil jeg sige tak til det store flertal af ordførere, som har tilsluttet sig dette lille lovforslag. Det kan godt være, det ikke vedrører ret mange, men det vedrører borgernes følelse af ret og rimelighed, og det er en vigtig sag for et parlament.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

To ting: Ministeren sagde: En person, som har opnået statsborgerskab ved svig, har ingen forventning om at kunne bevare sit statsborgerskab. Men problemet er jo netop, at sådan har det været. Jeg er helt enig i, at det er forkert, det har været sådan, og jeg her helt enig i, at det skal ændres og ikke være sådan, men problemet er, at sådan har det været. Vil ministeren ikke bekræfte, at sådan har det faktisk været? Det er derfor, der er behov for en ændring, men det er forkert at indføre den med tilbagevirkende kraft.

Og så kunne jeg godt tænke mig, at ministeren prøvede at svare lidt mere på det problem, som blev skitseret fra Enhedslistens ordfører, nemlig: Vi har vel en eller anden forpligtelse til at undgå, at folk render rundt og er statsløse. Hvad gør vi med dem, vi fratager statsborgerskabet?

For at høre, hvilke overvejelser regeringen har gjort sig i forhold til dem, der så bliver statsløse: Har man aftaler med landene om, at de så kan få deres statsborgerskab tilbage eller hvad? Eller vil man eventuelt alternativt kunne forestille sig en anden sanktion end fratagelse af statsborgerskabet?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne understrege, at linjen omkring mistænkeliggørelse ikke er noget, SF eller jeg har siddet og fundet på; det kommer fra Dokumentations- & rådgivningscenteret om race-diskrimination, som bemærker det i deres hørings svar, og Nævnet for Etnisk Ligestilling skriver direkte om unødvendig og uhensigtsmæssig mistænkeliggørelse af personer med anden et-

nisk baggrund. Det er sådan set ikke noget, som vi har fundet på for at skabe politisk polemik.

Så ville jeg gerne sige, at situationen her i Folketinget vist er tydelig, og jeg håber ikke, at mit billede af hajer ligefrem har været det, der har stødt ministeren mest under den foregående diskussion.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Dansk Folkepartis ordfører stillede integrationsministeren et konkret spørgsmål, og jeg må sige, at jeg ikke helt forstod, tror jeg nok, svaret.

Forholdet er jo det, at man nu genfremsætter det lovforslag, der blev taget af bordet i efteråret under henvisning til, at det var der konsensus om, og at der er et forlig om fremgangsmåden ved tildeling af indfødsret, der udløber til sommer.

Nu må man sige, at det er, som om oppositionen til venstre i salen forsøger at lade valget være fuldstændig ugjort ved hele tiden at henvise til forlig. Fru Birthe Rønn Hornbech sagde noget meget klart om det til fru Marianne Jelved i Deadline for et par dage siden: Vi har et forlig med vælgerne, og det har regeringen også, og det må være det, der tæller. Men det, der så yderligere er tale om her, er ikke bare, at man henviser til et forlig, der skal binde fremtidig lovgivning, men tilsyneladende vil regeringen presse hele årets indfødsretstildeling hen på denne side af forligsgrænsen i stedet for at vente til forligsperiodens udløb og så tildele indfødsret efter nye retningslinjer.

Hvis det er rigtigt, at regeringen vil gøre det, er det simpelt hen samvittighedsløst over for de danske vælgere, og – som det blev sagt før – en krigserklæring til Dansk Folkeparti, som vil gøre de fremtidige forhandlinger om udlændingepolitikken særdeles vanskelige.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis der var tale om, at regeringen pressede noget som helst frem og benyttede den indgåede aftale til nu at få så mange som muligt igennem før udløbet af aftalen den 1. juli, så ville jeg fuldt ud forstå det, som hr. Jesper Langballe sagde, men det er der ikke tale om. Hvis vi gjorde det modsatte: ændrede praksis her i foråret, sørgede for at lade tingene ligge i vindueskarmen, så vil vi bryde en aftale.

Derfor vil vi sørge for at følge aftalen til punkt og prikke, men som det vil fremgå, vil der

være tale om, at de personer, der har været drøftet, og de personer, som tilhører en bestemt gruppe osv., vil komme til individuel behandling i Indfødsretsudvalget. Det vil jeg meget gerne redegøre for, hvis ikke det ligger klart allerede.

Kl. 11.15

Så vi går frem efter bogen, og vi er ikke gået til valg på at bryde vores ord, og derfor opfylder vi vores valgløfter, når vi står ved den aftale, der gælder frem til 1. juli – hverken mere eller mindre. Vi lægger ikke noget oveni, vi trækker heller ikke noget fra.

Det er den måde, den nye regering gerne vil arbejde på, og det er i øvrigt sådan, regeringer plejer at arbejde her i Folketinget, for meget kan man sige om dette Folketing, men vi er ret gode til at holde aftaler, og det gør det muligt at have mindretalsregeringer i et mangepartisystem.

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige som fru Elisabeth Arnold: Jeg lytter altid med interesse til, hvad både det ene og det andet nævn og råd siger. Men de er jo ikke retsorganer, de er jo ikke dommere, og som fru Elisabeth Arnold sagde, har vi andre jo også lov at have en mening, og det har vi altså i dette tilfælde. Vi tillader os endda at anfægte en mening fremsat af folk, som sidder i sådant et råd eller nævn, og det har man lov til. For hvis ikke, så fralægger vi os jo ansvaret. Vi skal jo selv som regering og som parlamentarikere kunne stå inde for det, vi gør.

Til sidst til hr. Søren Søndergaard: De internationale forpligtelser indebærer, at man kun kan fratage dansk indfødsret med statsløshed til følge, hvis den pågældende har erhvervet indfødsretten ved svig. Det står udtrykkeligt i den internationale konvention, at man ikke kan fratage den igen – dog kan man ved svig.

Tilbage er så spørgsmålet, som hr. Søren Søndergaard startede med: Hvorfor så ikke bare lade det gælde fra nu af? Svaret er for det første, at der ikke er tale om, at man straffes, man berøves ikke noget, man har haft og fået af fordele, men fra det øjeblik, hvor det viser sig, at man har en status på uberettiget grundlag, falder den væk.

Den form for tilbagevirkende kraft ser regeringen ikke noget betænkeligt i. Men jeg vil da ikke nægte at besvare spørgsmål i udvalget om den sag. Jeg synes, det er et meget velegnet sted at drøfte det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne lige bemærke, at jeg på ingen måde satte spørgsmålstegn ved parlamentarikeres frie ret til at vælge. Det, jeg bare bemærkede om kritikken af ordet mistænkeliggørelse, var, at det ikke er noget, hverken SF eller jeg selv har fundet på.

Jeg vil meget gerne sige, at jeg håber, ministeren også bemærkede, at jeg i min ordførertale henviste til en forventning om, at ministerens liberale menneskesyn også vil påvirke den videre politik.

Derfor vil jeg meget gerne spørge ministeren, om han virkelig følte sig stødt over mit billede af hajerne, men ikke følte sig stødt over sit støttepartis udsagn om at tillægge kristne vurderinger eller religiøse vurderinger og vurderinger efter, hvor i verden ansøgerne kom fra. Jeg vil meget gerne høre, om det ikke var noget, som ministeren også følte sig stødt over.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg giver integrationsministeren fuldstændig ret i, at man skal holde sine aftaler. Men det er ikke en aftale. Forholdet er jo, at indfødsretsloven er en lovgivning, og naturligvis kan et Folketing ikke binde et kommende Folketing vedrørende en ny lovgivning. Det svarer til, at et folkeskoleforlig skulle binde den efterfølgende regering til at lave fuldstændig samme lov. Det er temmelig meningsløst.

Kl. 11.20

Nu kan man så måske sige – selv om jeg vil protestere imod det – at det lovforslag, der faldt væk på grund af valget, bliver genfremsat, men i betragtning af at der skal være tre love om året, hvorfor i alverden får vi så de to sidste her før sommerferien? Hvorfor venter man ikke, så man er i overensstemmelse med det nye Folketing, og det vil sige med den folkevilje, der er kommet til udtryk?

Jeg synes, at det, der er realiteten her, faktisk er en ophævelse af folkestyrets grundlag, nemlig at det er folkets vilje, der skal bestemme lovgivningen. Jeg gør opmærksom på, at det kun er Venstre, på trods af at mange Venstrefolk jo er uenige, bl.a. fru Birthe Rønn Hornbech; De Konservative er ikke med i det forlig. Og jeg spørger: Hvorfor vil Venstre dog presse noget igennem, der både er en kastet handske til deres forligspartnere og til den danske befolkning?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det. Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Undskyld, integrationsministeren.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beklager; jeg er endnu ikke blevet tilstrækkelig repatrieret til Folketinget her, så jeg kender ikke dets procedurer.

Jeg vil gerne sige til hr. Kamal Qureshi, som spørger, om jeg ikke også blev stødt over noget, Dansk Folkeparti sagde, at for det første ved jeg ikke, om jeg blev stødt over ordet mistænkeliggørelse; jeg synes bare, det var en urimelig beskrivelse af mit forslag.

Nu bliver jeg så spurgt, om jeg ikke også var uenig i noget helt andet. Jo, jeg var da uenig i noget af det, som hr. Søren Krarup sagde. På den anden side var der jo et vist hold i den historiske redegørelse. Det kan jo ikke bestrides, at da indfødsretsloven blev gennemført i 1776 under Ove Høegh-Guldberg, havde den det formål, som hr. Søren Krarup beskrev, og det kan jo heller ikke nægtes, at vi stadig væk i dag har et indfødsretssystem nedfældet i vor grundlov, som siger, at i Danmark er det danskerne, der bestemmer, og det er danskerne, der uddeler indfødsretten; det kan man jo ikke bestride. Så vidt jeg hørte, var det det, hr. Søren Krarup – oven i købet med et langt og spændende grundtvigcitater, som jeg glæder mig til at genlæse – redegjorde for. Den slags historiske begrundelser synes jeg i og for sig vi ofte savner her i Tinget. Så jeg vil da godt takke hr. Søren Krarup for at have tilført debatten et vist format.

At man så ikke behøver at være enig med ham i spørgsmålet om, hvilke kriterier vi skal anlægge, når vi siger, at folk skal være integreret i en vis grad og have udsigt til at kunne blive integreret for at få statsborgerskab, er en helt anden sag. Jeg tror heller ikke, han forlanger, at jeg som minister skal stå og være enig i hvert ord, han siger.

Dermed kommer jeg så til hr. Søren Krarups lidt formalistiske syn på aftaler, og her vil jeg nu prøve at argumentere lidt teologisk. Det forekommer mig, at vi lutheranere har noget, der er meget vigtigt, og som faktisk er bestemmende for vort forhold til Gud og til menneske. Vi er nemlig bundet af noget indre. Vi står nøgne over for Gud bundet af vor samvittighed. Det er lidt højtideligt, det ved jeg godt, men altså når regeringen føler sig bundet af en aftale, er det ikke, fordi vi kan idømmes noget; det er ikke, fordi

nogen kan komme og smække os; det er ikke, fordi vælgerne vil være sure på os, hvis vi bryder aftalen. Nej, det er såmænd, fordi vi gerne vil opføre os på den måde, som vi selv føler er rigtig, og så håber vi, at andre opfører sig tilsvarende over for os. Det får vi jo hårdt brug for i de forhåbentlig mange år, hvor rollefordelingen skal være, som den er nu.

Jeg ved ikke, om Luther kaldte det den træl-bundne vilje, men det kan hr. Søren Krarup måske komme op og redegøre for, eller måske kan jeg komme med på det kursus, som fru Margrete Auken skal på. Det kan *hun* i hvert fald trænge til, jeg måske også.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Korte bemærkninger: først hr. Kamal Qureshi, derefter hr. Søren Søndergaard og hr. Søren Krarup. Og derefter går vi over til ordførerrækkens anden omgang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, jeg godt vil understrege, at jeg ikke på noget tidspunkt har sat spørgsmålstegn ved, at det er Folketinget, der suverænt tildeler statsborgerskab. Det vil jeg gerne understrege igen.

Kl. 11.25

Jeg vil endnu en gang bede ministeren om at forholde sig til det, som ministeren også gjorde med hensyn til *min* ordførertale, hvor han fremdrog nogle af de elementer, som han følte sig frastødt af. Jeg beder ikke ministeren forholde sig til, om han er enig med hr. Søren Krarup, men jeg vil meget gerne bede ministeren om, på samme måde som han gjorde med min ordførertale, også at trække nogle elementer frem, som han følte sig stødt over, fra Dansk Folkepartis ordførertale.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu var det ministeren selv, som bragte sine divergenser med hr. Søren Krarup på bane, men det undrer mig, at der var en, der ikke blev nævnt.

Derfor vil jeg stille et spørgsmål til ministeren: Vil ministeren herfra love, at så længe ministeren er minister, vil det aldrig nogen sinde blive accepteret, at det i en ansøgning om dansk indfødsret på nogen måde skal indgå, hvilken religiøs overbevisning den enkelte måtte have? Kan ministeren garantere det, så længe ministeren er minister?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup, en kort bemærkning – og den sidste, inden ministeren svarer.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Den skal blive meget kort. Jeg vil sige, at på 1 minut at skulle behandle den træl-bundne vilje vil være temmelig vanskeligt.

»Jeg er bundet i min samvittighed«, det er fuldstændig rigtigt, at det er luthersk etos, om man så må sige, og det respekterer jeg i høj grad.

Men jeg forstår stadig væk ikke, vil jeg gerne sige til integrationsministeren, hvorfor man vil presse de to lovforslag igennem, som jo altså er et brud med det folketingsvalg, der har været. Jeg protesterer voldsomt, når det lovforslag, som har ligget fra oktober, kommer op nu, men hvorfor ministeren presser to nye igennem, når der faktisk er en klar folkelig underkendelse af alt det, der sker – dvs. det kontor-cirkulære og det forlig, der foreligger, og som tilmed regeringspartneren, De Konservative, ikke er bundet af – begriber jeg ikke, og jeg betragter det altså som en krigserklæring til Dansk Folkeparti og til vælgerne.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Vi presser ikke forslagene igennem, vi vil bare heller ikke forhindre sager i at komme frem på den aftalte måde frem til 1. juli. Det er det, jeg siger.

Og så vil jeg gerne bekræfte over for hr. Søren Søndergaard, at vi ikke vil anlægge religiøse kriterier, når vi indstiller, hvem der skal have indfødsret.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører i anden omgang.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu overtog jeg ordførerskabet, fordi hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe har været så venlige at sidde og se fjernsyn, mens jeg optrådte forleden aften.

Det er jo rigtigt, at den tidligere økonomiminister fru Marianne Jelved har været ude med bebrejdelser mod regeringen gående ud på, at hvis vi bare rendte fra det ene og det andet forlig, så kunne vi jo ikke regne med, at vi kunne få noget igennem i Folketinget i fremtiden.

Dertil er at sige, som jeg også svarede i tv, at der altså er nogle, der står højere end os herinde i Folketinget, og det er vælgerne.

Derfor er det fortsat min opfattelse, at udgangspunktet må være, at et Folketing ikke kan binde kommende Folketing. Så var det jo fuldkommen ligegyldigt, om vi holdt folketingsvalg, og sådan kan det naturligvis ikke være. Men det er en balance mellem ordholdenhed og opfyldelse af vælgerløfterne og »hvad er til gavn for Danmark?«

Og der er altså nogle undtagelser. Vi har f.eks. indgået et 4-årigt politiforlig. Det begynder vi jo ikke at rende fra.

Vi har, lige når det drejer sig om indfødsretsforliget, skrevet en præcis dato i aftalen. Det kan jeg godt ærgre mig over i dag at vi har gjort, men det har vi altså gjort – det er den 1. juli, så det varer ikke så længe – og det har vi altså tænkt os at holde os til. Det skal være sagt her, at det holder vi os til, men heller ikke en dag længere. Jeg vil godt garantere for, at vi vil indgå en aftale med det flertal, der er i Folketinget nu, sådan at der kan træde nye regler i kraft straks fra den 1. juli.

Kl. 11.30

Men hvorfor lader vi så ikke bare lov om indfødsrets meddelelse ligge til den tid? Dertil er at sige, at lov om indfødsrets meddelelse er noget helt specielt. Det er jo enkelte personsager. Jeg kan godt huske en anden stor sag her i Folketinget, hvor man havde ladet sager ligge i ministerierne, og vi har altså aftalt med hinanden, at sådan bliver det ikke.

Lov om indfødsrets meddelelse fremsættes på fuldkommen samme måde med det antal, som man i ministeriet har fået færdigbehandlet, og efter den tidstermin og de procedurer, der gælder i dag.

Jeg vil så sige til hr. Søren Søndergaard, at det jo er en slags forsøg på mistænkeliggørelse, når man begynder at spørge ministeren, om han i sin forelæggelse af indfødsretssager for Folketinget nogen sinde kunne drømme om at tage hensyn til, hvilken religion folk har.

Jeg aner ikke, om man nogen sinde bliver spurgt om det, når man søger om indfødsret. Jeg tror det ikke. Jeg kan ikke huske, at jeg har set det i politirapporter, og jeg kan i hvert slet ikke huske, at det nogen sinde har været på tale, og jeg har faktisk siddet i Indfødsretsudvalget tidligere i en del år.

Derfor synes jeg, at det fra hr. Søren Søndergaards side er en form for forsøg på at få debat-

ten ned på et plan, hvor den ikke hører hjemme. Det er et forsøg på at mistænkeliggøre ministeren. Jeg synes overhovedet ikke, at det hører hjemme her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger nu ganske i overensstemmelse med, hvad fru Birthe Rønn Hornbech sagde i fjernsynet, at forlig og aftaler ikke kan binde et kommende Folketing.

Jamen min sjæl, hvad vil du mere? Dermed er det hele jo sagt. Dermed bortfalder al den slags efter et folketingsvalg.

Så vil jeg sige til integrationsministeren med hensyn til den bundne samvittighed, at det jo er rigtigt, at den har vi uden at have en ydre Koran til at slå os i hovedet med, men den bundethed betyder samtidig frihed til at tale Roma midt imod, og frihed betyder mod.

Jeg spørger derfor integrationsministeren, når han vil presse – og det vil jeg stadig væk sige – hele årets tildeling af indfødsret hen på denne side af forligsrænsen i stedet for at vente, som det har været normal praksis, om det så ikke i virkeligheden er modet, der svigter, og dermed er et samvittighedsregnskab, som måske ikke er helt i orden.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Søgaard ... Søndergaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Søgaard, det er ham billardspilleren. Det er ikke mig.

Første næstformand (Svend Auken):

Han var god til det.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige fru Birthe Rønn Hornbech, at det da var noget værre vrøvl, fru Birthe Rønn Hornbech sagde der.

Hr. Søren Krarup gav helt tydeligt fra denne her talerstol udtryk for, at spørgsmålet om ens religion skulle indgå i vurderingen af, om man skulle have tildelt dansk indfødsret. Det kan fru Birthe Rønn Hornbech overbevise sig om ved at gå op og læse det referat, der vil blive trykt, og som er på skærmen i løbet af ganske få timer.

Derfor er det selvfølgelig meget relevant at give ministeren lejlighed til at forholde sig til

det, oven i købet når ministeren selv omtalte sine uenigheder med hr. Søren Krarup og ikke nævnte det punkt.

Ministeren gjorde så det, og det var jeg meget glad for, at ministeren bekræftede, at der heller ikke hos denne nye regering ligger nogen som helst planer om at anmode folk om at gøre opmærksom på, hvilken religion de tilhører, eller om at lade det spille nogen rolle.

Det synes jeg er strålende, og så er den sag afklaret.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Min sjæl, hvad vil du mere?«, spørger hr. Jesper Langballe med Kingo, og så ved vi jo godt, at så står der: »Lad Gud kun råde!«

Men nu er vi jo så heldige, at jeg ved, at hr. Jesper Langballe og jeg er fuldkommen enige om, at det netop ikke er Gud, der sørger for den bestemte partipolitik herinde i Folketinget. Der kan vi ikke udlede noget af den salme.

Det, der råder her – og lad mig sige det på vegne af Danmarks ældste parti, der kæmpede for parlamentarismen – er parlamentarisk skik og brug. Det er altså også noget, der indgår i vore overvejelser. Og når vi har skrevet og aftalt og givet håndslag på en ganske bestemt udløbsdato, så holder vi det. Sådan er det.

Kl. 11.35

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard: Det bliver ikke bedre. Jeg ændrer ikke mening. Jeg synes, det var en upassende bemærkning at spørge, om Venstres minister overhovedet kunne drømme om at tage hensyn til folks religion ved forelæggelse af indfødsretssagerne. Jeg vil nu fastholde, at det var upassende.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er det forsøg på mistænkeliggørelse fra hr. Søren Søndergaards side, som jeg lige vil vride halsen om på.

Der ligger nemlig i det en slags påstand om, at man vil ophæve religionsfriheden. Nej, religionsfriheden skal selvfølgelig respekteres, det gælder også. Men samtidig gælder det, jeg ved ikke, om hr. Søren Søndergaard er klar over det, at der faktisk er forskel på kristendom og islam, og dette er et kristent land. Det vil sige, at efter min mening skal man, når man tager stilling til, hvem der kan integreres i Danmark, selvfølgelig se på den samlede kulturelle baggrund, og det

vil sige muligheden for at blive ét med det land og det folk, man kommer til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu synes jeg, at der fra forskellige sider er for meget klynkeri: Uh, vi bliver forfulgt osv. Jeg har ikke antydnet, for det har jeg ikke noget belæg for i det, hr. Søren Krarup har sagt her i dag, at hr. Søren Krarup vil anfægte religionsfriheden. Overhovedet ikke, det var slet ikke min pointe.

Min pointe var blot, hvad hr. Søren Krarup så også lige gentog, at spørgsmålet om religion skal spille en rolle, når det gælder tildeling af dansk indfødsret. I dag er det sådan, at når vi beder folk om at udfylde et ansøgningskema for at få dansk indfødsret, så skal de ikke engang udfylde en rubrik med hvilken religion, de tilhører. Derfor ønskede jeg faktisk bare at give ministeren mulighed for at bekræfte, at det også skal være sådan fremover, at religionen ikke spiller nogen rolle, og det gjorde ministeren heldigvis i modsætning til hr. Søren Krarup.

Så hvis hr. Søren Krarup skal gå til kamp her, så er det sådan set ikke mod mig, det ville være spildte Guds ord på Balle-Lars. Næ, det skal være mod ministeren, for det er der, den reelle uenighed er.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne give Venstre eller ministeren lejlighed til også at svare på, om det vil spille ind på tildeling af statsborgerskab, om folks oprindelsesland er arabisk eller afrikansk, eller om udlændinge som sådan vil blive vurderet ud fra nogle af de kriterier, man har lagt, uden skelen til deres etniske oprindelsesland.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det jo Folketinget, der tildeler indfødsret og ikke ministeren.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke vil afvise, at det kunne have en betydning. Jeg er da lige ved at tro det. Jeg har spurgt et par gange i Indfødsretsudvalget for nylig, for jeg kan da ikke sige mig selv fri for at synes, at hvis et menneske kommer fra et sted, der ligger meget langt væk og har et meget vanskeligt sprog – vent nu med at markere, til man har hørt mit svar – så ville jeg give positiv særbehandling, for jeg synes, at dansk må være så forfærdelig svært at lære. Jeg vil kræve

mere af en svensker med hensyn til danskkundskaber, end jeg vil kræve af en, der kommer fra et sprogområde, der ligger meget langt fra det danske.

Jeg vil da godt spørge, om spørgeren har noget imod det.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning, og så tror jeg, at vi er ved at være ved vejs ende.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech vil blive overrasket, men: Ja! For SF skal tildeling af statsborgerskab nemlig foregå ud fra de samme kriterier, hvad enten det gælder svenskeren, afrikaneren, arabereren eller i øvrigt andre nationaliteter.

Selvfølger vil man tage hensyn til de dispensationsmuligheder eller cirkulærer, der giver ret til fravigelser, men lighedsprincippet er for SF helt, helt afgørende.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Rådets forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold og Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 12/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal ikke forsøge at lægge op til debatniveauet i den forrige forhandling. Jeg tror, det bliver meget vanskeligt, for det er jo et meget teknisk forslag, det her. Sagen er, at vi er medlemmer af et europæisk fællesskab, hvor det skal være lettere at passere grænserne og komme rundt i området, og en af de ting, som dette lovforslag nu tilsigter, er, at det skal være lidt lettere at komme rundt.

Til gengæld er det jo også meningen med EU-fællesskabet og Schengensamarbejdet, at myndighederne skal have lettere ved at samarbejde og udsende personer, som ikke er ønskede i området eller er i en udsendelsesposition. Det er det andet punkt, som lovforslaget omfatter. De hensigter og det lovforslag er vi naturligvis tilhængere af.

Vi er tilhængere af, at der gives nogle redskaber i form af udveksling af oplysninger mellem landene, og vi er selvfølgelig meget opmærksomme på, at der er en lang række undtagelser fra disse principper, en lang række hensyn, der skal tages både ud fra vores eget retssyn og ud fra vores hensyn til konventionerne.

Det er meget grundigt behandlet i bemærkningerne, så det skal jeg ikke gentage her, men blot sige, at Venstre støtter forslaget.

Per Kaalund (S):

Jeg kan også på den socialdemokratiske gruppes vegne gøre det ret hurtigt, idet vi finder den forordning rimelig, som EU har udstedt omkring indehavere af længerevarende visa, således at de kan få samme mulighed, som indehaverne af et almindeligt visum har, for inden for en 3-måneders-periode at kunne bevæge sig frit i EU-området. Det er en ligestilling. Når vi behandler den her i dag, hænger det jo sammen med, at vi har det retlige forbehold, der gør det nødvendigt for os at indføre det direkte i dansk lovgivning.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget, direktivet om gensidig anerkendelse af afgørelse om udsendelse af tredjelandstatsborgere, anbefaler vi også dette, idet det er en ren praktisk foranstaltning, at der kan ske udsendelse af tredjelandstatsborgere direkte, frem for at de først skulle sendes tilbage til et andet Schengenland, og derefter skulle der ske udsendelse.

Så vi støtter lovforslaget.